

Služba smrti

Adrian Ebens

Naslov originala:
Ministration of Death
by Adrian Ebens

Služba smrti

prevod i obrada:
Maranatha Media rs

www.maranathamedia.rs

Služba smrti

drugo izdanje

Posvećeno mojim prijateljima iz facebook grupe
za dopisivanje "Otac ljubavi"

Hvala što ste me hrabрили, molili se za mene i podstrekivali da
proučavam pravilo po pravilo, zapovest po zapovest kako bi pokazao
da je zaista naš Otac ljubav

Svi biblijski stihovi su preuzeti iz Daničić - Karadžić prevoda
osim ako nije drugačije naglašeno

Januar 2018.

Sadržaj

Služba smrti	5
Greh gradi smrt	6
Greh sakriva Očevo lice	8
Šta je Hristova smrt pokazala?	9
Hristos probija tamu	10
Hristos nas oslobađa od straha od smrti	12
Krst objašnjava sve sudove Božje	13
Sudi nam se onako kako mi sudimo	14
Preliminarni sažetak	15
Idolopoklonstvo sa zlatnim teletom i njegova kazna	16
Kako čitaš?	19
Hristov život i smrt kao merilo	19
Isus pokazuje Očevo ime/karakter	21
Isus kao Sudija	22
Avram dobija naređenje da ubije svoga sina	28
Kažnjavanje greha grehom	30
Ilija i upotreba mača	32
Mojsijeva brzopletost	38
Predani u otkup	41

Služba smrti

2. Korinćanima 3:7 "Ako li služba smrti koja je u kamenju izrezana slovima, bi u slavi da sinovi Izrailjevi ne mogoše pogledati na lice Mojsijevo od slave lica njegova koja prestaje."

Šta je to služba smrti? Stih nam kaže da je ona zapisana i izrezana u kamenju. Šta je bilo zapisano i izrezano u kamenju?

2. Mojsijeva 31:18 "I izgovorivši ovo Mojsiju na gori Sinajskoj, dade mu dvije ploče svjedočanstva, ploče kamene pisane prstom Božijim."

Radi se o 10 zapovesti. Dakle, Biblija nam kaže da su 10 zapovesti - služba smrti. Kako onda razumemo sledeće reči koje se odnose na zakon?

Psalam 1:2-3 "Nego mu je omilio zakon Gospodnji i o zakonu njegovu misli dan i noć! On je kao drvo usađeno kraj potoka, koje rod svoj donosi u svoje vrijeme, i kojemu list ne vene: što god radi, u svemu napreduje."

Psalam 119:96-98 "Svemu savršenome vidjeh kraj; ali je zapovijest Tvoja veoma široka. Kako ljubim zakon Tvoj! Vas dan mislim o njemu. Zapovijest Tvoja čini me mudrijega od neprijatelja mojih; jer je sa mnoom uvijek."

Poslovice 13:14 "Zakon mudroga izvor je života da se izmakne zamkama smrti." (KJ prevod)

Jakov 2:12 "Tako govorite i tako tvorite kao oni koji će zakonom slobode biti suđeni."

Kako može zakon, koji je služba smrti, u isto vreme biti izvor života i slobode? Sve zavisi od vašeg stava i od toga kakve naočare nosite kada posmatrate zakon. Pavle ovo pažljivo i detaljno objašnjava u sledećim stihovima:

Rimljanima 7:5-14 "Jer kad bijasmo u tijelu, bijahu slasti grje-hovne, koje zakon rađahu u udimu našima da se smrti plod donosi. **A sad umrvši** izbavismo se od zakona **koji nas držaše, da služimo (Bogu) u obnovljenju Duha a ne u starini slova.** Šta ćemo dakle reći? Je li zakon grijeh? Bože sačuvaj! nego ja grijeha ne poznah osim kroz zakon; jer ne znadoh za želju da zakon ne kaza: ne zaželi. A grijeh uze početak kroz zapovijest, i načini u meni svaku želju; **jer je grijeh bez zakona mrtav. A ja življah**

nekad bez zakona; a kad dođe zapovijest, onda grijeh oživilje, a ja umrijev, i nađe se da mi zapovijest bi za smrt koja bješe data za život. Jer grijeh uzevši početak kroz zapovijest prevari me, i ubi me njome. Tako je dakle zakon svet i zapovijest sveta i pravedna i dobra. **Dobro li dakle bi meni smrt? Bože sačuvaj! nego grijeh, da se pokaže grijeh dobrom čineći mi smrt, da bude grijeh odviše grješan zapoviješću.** Jer znamo da je zakon duhovan; a ja sam tjelesan, prodan pod grijeh."

Kada nismo svesni zakona, nismo svesni greha, bezakonje nije vidljivo.

Rimljanima 4:15 "Jer zakon gradi gnjev; jer gdje nema zakona nema ni prijestupa."

Kada zakon dođe, greh oživi i mi padamo pod osudu zakona.

Rimljanima 5:20-21 "A zakon dođe uz to da se umnoži grijeh; jer gdje se umnoži grijeh ondje se još većma umnoži blagodat, da kao što carova grijeh za smrt, tako i blagodat da caruje pravdom za život vječni, kroz Isusa Hrista Gospoda našega."

U Rimljanima 7:9 Pavle kaže - kada je došla zapovest, greh je oživeo, a on je umro. Kako je Pavle umro, a ipak je bio živ?

Rimljanima 6:3-4 "Ili ne znate da svi koji se krstismo u Isusa Hrista, u smrt Njegovu krstismo se? Tako se s Njim pogrebosmo krštenjem u smrt da kao što usta Hristos iz mrtvih slavom očinom, tako i mi u novom životu da hodimo."

Greh gradi smrt

Pavle je umro u Hristu, a onda je bio vaskrsnut u Hristu. Oni koji veruju su već prešli iz smrti u život. Nastavljamo dalje sa ovim procesom koji se tiče smrti:

Rimljanima 7:11 "Jer grijeh uzevši početak kroz zapovijest prevari me, i ubi me njome."

Rimljanima 7:13 "Dobro li dakle bi meni smrt? Bože sačuvaj! nego grijeh, da se pokaže grijeh dobrom čineći mi smrt, da bude grijeh odviše grješan zapoviješću."

Kako je greh Pavlu doneo smrt? Zakon je učinio da se greh pokaže odviše grešnim. A šta se ovim postiže?

Rimljanima 3:19 "A znamo da ono što zakon govori, govori onima koji su u zakonu, da se svaka usta zatisnu, i sav svijet da bude kriv Bogu."

Pavle je bio duboko svestan svoje grešnosti. On se osećao krivim. Uvideo je da zaslužuje smrt. Šta ga je navelo da uvidi da zaslužuje smrt?

Rimljanima 7:13 "...nego grijeh, da se pokaže grijeh dobrom čineći mi smrt, da bude grijeh odviše grješan zapoviješću."

Greh je prouzrokovao njegovu smrt *putem zapovesti*. Šta to znači? Sve tajne procesa spasenja se nalaze u Hristovom krstu. Šta je prouzrokovalo Hristovu smrt?

2. Korinćanima 5:21 "Jer Onoga koji ne znadijaše grijeha nas radi učini grijehom, da mi budemo pravda Božija u Njemu."

"Dok se Sin Božji klečeći molio u Getsimanskom vrtu, agonija Njegove duše je kroz Njegove pore isterivala znoj u vidu krupnih kapi krvi. Tu Ga je okružio užas velike tame. Na Njemu su bili gresi celoga sveta; **On je patio umesto čoveka kao prestupnik Očevog zakona.**" 2. sveska Svedočanstava za zajednicu, 203. str. orig.

Greh je prouzrokovao Hristovu smrt putem Očeve zapovesti. Užas koji je obuzeo Hrista je bio svest o tome koliko je greh užasan i razarajuć. Odakle dolazi prosvetljenje o tom užasu? Ono potiče od zakona. Da li to znači da je zakon aktivno oruđe smrti?

Rimljanima 7:11-12 "**Jer grijeh uzevši početak kroz zapovijest prevari me, i ubi me njome.** Tako je dakle zakon svet i zapovijest sveta i pravedna i dobra."

Greh je taj koji izvršava ubijanje duše, međutim on to radi tako što prevari dušu uz pomoć zapovesti. U Pavlovom slučaju, njegova vera u Hrista mu je omogućila da izbegne fizičku smrt; međutim, u Hristovom slučaju fizička smrt nije bila sprečena. Zašto se to desilo? Jednostavno zato jer je umro kao onaj koji nije mogao videti lice Svoga Oca.

"Hristos ni u Svojim najvećim mukama nije ni u čemu popustio neprijatelju koji Ga je mučio. Čete zlih anđela su se nalazile oko Sina Božjeg, a svetim anđelima je bilo naređeno da ne razbijaju njihove redove i da ne stupaju u borbu protiv neprijatelja koji se

rugao. Nije im bilo dopušteno da služe napaćenoj duši božanskog Stradaoca. U ovom strašnom času tame, kada je **lice Njegovog Oca bilo sakriveno, kada Ga je okruživala vojska zlih anđela, kada su gresi sveta bili na Njemu, sa Njegovih bleđih usana otele su se reći: "Bože Moj! Bože Moj! zašto si Me ostavio?"**" Biblijski eho i Znaci vremena, 1. januar 1887.

Greh sakriva Očevo lice

Šta je sakrilo Očevo lice? Greh. Kako greh sakriva Očevo lice? Greh predstavlja Boga kao Biće koje nije voljno da oprost. Greh predstavlja Boga kao Biće koje zahteva smrt svakog prestupnika zakona. Odakle potiče ta ideja?

"Na početku ove velike borbe sotona je izjavio da se Božji zakon ne može držati, da pravda nije u saglasnosti sa milošću i **da će biti nemoguće da grešnik**, u slučaju da se prekrši zakon, **dobije oprostjenje. Svaki greh mora da dobije svoju kaznu, isticao je sotona**, a ako će Bog opraštati kaznu za greh, On onda nije Bog istine i pravde.

"Njegova (sotonina) osuđivačka moć ga je navela da uvede teoriju da je pravda nesaglasna sa milošću. On je tvrdio da je predstavnik Božjeg glasa i vlasti, tvrdio je da su njegove odluke pravedne, čiste i bez mane. Tako je on seo na sudijsku stolicu i objavio da je ono šta on kaže nepogrešivo. **Ovde se pokazuje njegova nemilosrdna pravda, lažna pravda, koja je gnusna Bogu.**" Hristos Pobjednik, 11. str. 4. pasus.

Sotona je seo na sudijsku stolicu i uveo teoriju u vezi pravde koja kaže da svaki greh mora biti kažnjen bez milosti.

"Mnogi su bili spremni da poslušaju ovaj savet, da se pokaju za svoje neverstvo i traže da budu ponovo primljeni u okrilje nakhlonosti Oca i Njegovog Sina. Međutim, Ludifer je pripremao novu prevaru. Moćni buntovnik je izjavio da su anđeli koji su se sjedinili s njim već otišli suviše daleko da bi se mogli vratiti; da je on upoznat sa božanskim zakonom i **da zna da im Bog neće oprostiti.**" Patrijarsi i proroci, 40. str. orig.

Ovaj nagoveštaj je isticao da kada se pravda sprovodi, milosti nema. Zapravo, ovakvo viđenje pravde kaže da milost uopšte ne može postojati zato što svaki

greh mora biti kažnjen. Nema milosti. Gde god se pravda izliva bez milosti, to je izraz sotoninog sistema nemilosrdne pravde koji je izmislio kako bi uprljao Božji karakter i sprečio anđele da Mu se vrate. Ovaj lažni sistem je bio gnusan Bogu.

Šta je Hristova smrt pokazala?

"Božja ljubav se izražava u Njegovoj pravdi isto toliko koliko i u Njegovoj milosti. Pravda je osnova Njegovog prestola i rod Njegove ljubavi. Sotona je želeo odvojiti milost od istine i pravde. Želeo je dokazati da je pravičnost Božjeg zakona neprijatelj miru. Međutim, Hristos je pokazao da su one u Božjem planu nerazdvojno povezane i da jedna ne može postojati bez druge. "Milost i istina su se sreli, pravda i mir su se poljubili." Psalam 85:10 (KJ prevod) **Svojim životom i smrću Hristos je dokazao da Božja pravda ne uništava Njegovu milost, da se greh može oprostiti, da je zakon pravičan i da se u potpunosti može držati. Tako su bile odbačene sotonine optužbe. Bog je dao čoveku nepobitan dokaz Svoje ljubavi.**" Čežnja vekova, 762. str. orig. 3. i 4. pasus.

Kako je Hristos u isto vreme pokazao i Božju ljubav i sotoninu mržnju? Na koji način krst predstavlja otkrivenje beskonačne ljubavi dok u isto vreme razotkriva zmiju na palici?

"Svest da se ljubav Njegovog Oca povlači je navela Njegovu izmučenu dušu da izusti tužne reči: "Žalosna je duša Moja do smrti."" 2. sveska Svedočanstava za zajednicu, 206. str. orig.

"Na Njemu su se nalazili gresi paloga sveta i teško Ga pritiskali. On je osećao Očevo neodobravanje, koje je bilo posledica greha, i to je razdiralo Njegovo srce mučnom agonijom i izazivalo krvave kapljice koje su se s Njegovog čela kotrljale niz blede obraze i natapale tlo." 2. sveska Svedočanstava za zajednicu, 204. str. orig. 1. pasus.

"Hristos se umnogome osećao kao što će se osećati grešnici na koje će se izliti čaša Božjeg gneva. Očajanje mračno kao smrt će obuzeti njihove grešne duše i tada će oni u punoj meri sagledati svu grešnost greha." 2. sveska Svedočanstava za zajednicu, 210. str. orig.

"Hristos je osetio agoniju koju će osetiti grešnici kada se milost više ne bude zalagala za grešni rod." Čežnja vekova, 753. str. orig.

Zašto je Hristos umro na krstu? On je umro kao što će grešnik umreti. Zašto dolazi do smrti grešnika? Kada ga zakon osvedoči u greh, on odbija da veruje da će mu Bog oprostiti i stoga on umire. Isus i Otac su svemiru pokazali sotonin sistem pravde. Hristos je na sebe uzeo našu grešnost; On je osetio užasnu osudu usled greha; da Otac u Svojoj milosti uvek želi da oprost, ali kada je Hristos bio u pitanju, On nije mogao ispružiti Svoju ruku i uhvatiti Očevu ruku ljubavi zato što grešnik to ne čini i On je morao umreti kao što grešnik umire - neverujući da mu Bog može oprostiti.

1. Mojsijeva 4:13 "...krivica je moja velika da mi se ne može oprostiti."

Kada je Hristos uzeo na sebe našu grešnost, to je sakrilo Očevo lice. Greh je sakrio Očevo lice, nije Otac sakrio Svoje lice. Razlika je od kritičnog značaja. On je bio željan da pokaže Svoju milost, ali greh je prekrrio Njegovo lice tako da je Hristos uzviknuo:

Matej 27:46 "A oko devetoga sahatu povika Isus iza glasa govoreći: Ili! Ili! lama savahtani? to jest: Bože Moj! Bože Moj! zašto si Me ostavio?"

Ovo je uzvik Čoveka koji nosi sve naše grehe. Zašto je izgovorio te reči? On je izgovorio te reči jer je bio učinjen grehom radi nas. Greh je uzeo početak kroz zapovest i ubio Hrista.

Hristos probija tamu

Neposredno pre nego je Hristos izdahnuo, sve što je znao o Ocu je prodrlo tamu kao u jednom trenu i On je rekao:

Luka 23:46 "I povikavši Isus iza glasa reče: Oče! u ruke Tvoje predajem duh Svoj. I rekavši ovo izdahnu."

On se osećao sasvim osuđen i skrhan ali je u poslednjem trenutku odlučio da veruje da će Ga Otac prihvatiti iako Mu je to delovalo nemoguće.

"Sotona je žestokim iskušenjima navaljivao na Isusovo srce. Spasitelj nije mogao videti preko groba. Nada Mu nije pokazivala

da će izaći iz groba kao pobjednik niti govorila o tome da je Otac prihvatio Njegovu žrtvu. Bojao se da je greh tako odvratn Bogu da će Njihovo razdvajanje biti večno. Hristos je osjetio agoniju koju će osjetiti grešnici kada se milost više ne bude zalagala za grešni rod. Osećanje greha, koji je navukao Očev gnev na Njega kao na čovekovu zamenu, zagorčalo je čašu koju je pio i slomilo srce Božjeg Sina." Čežnja vekova, 753. str. orig. 2. pasus.

"Nijedno oko nije moglo probiti kroz tamu koja je obavijala krst i niko nije mogao prodreti kroz još dublju tamu koja je pokrivala patnje Hristove duše. Oštre munje kao da su bile usmerene prema Njemu dok je visio na krstu. Tada "povika Isus iza glasa govoreći: "Eloi! Eloi! lama savahtani? - "Bože Moj! Bože Moj! zašto si Me ostavio?" Kada se najdublji mrak zgusnuo oko Spasitelja, mnogi su povikali: "Osveta neba je na Njemu. Gromovi Božjeg gneva sručili su se na Njega zato što je tvrdio da je Božji Sin." Mnogi koji su verovali u Njega su čuli Njegov očajnički uzvik. Nada ih je napustila. Ako je Bog napustio Isusa, u šta mogu imati poverenja Njegovi sledbenici?" Čežnja vekova, 754. str. orig.

"Iznenada, tama se podigla sa krsta i jasnim glasnom, nalik na trubu, koji kao da je odjeknuo kroz sve što je stvoreno, Isus je povikao: "Svrši se", "Oče, u Tvoje ruke predajem Duh Svoj!" Svetlost je okružila krst, a Spasiteljevo lice je zasjalo slavom kao sunce. Nakon toga je priklonio glavu na grudi i preminuo." Čežnja vekova, 756. str. orig. 2. pasus.

Taj uzvik koji je prodro tamu i uhvatio se za Oca je naše spasenje. Svetlost koja je okružila krst je dokaz da nas Bog prihvata iz jame pakla. Njegova pobjeda je naša. Njegova smrt je razotkrila sotonin sistem pravde, a Njegova vera, koja je probila oblak našeg greha, je ostvarila naše spasenje. Kako se to ostvarilo? On je verovao da će Ga Otac ipak prihvatiti iako je svako vlakno Njegovog bića govorilo da je to nemoguće.

To je ista vera koja se pokazala u Avramu kada ga je pritisla užasna patnja na pomisao da treba da oduzme život svome sinu. Kada je zakoračio u tamu, on je odlučio da veruje da će Bog to izvesti na dobro i održati Svoja obećanja.

Istu stvar vidimo i u izveštaju o ženi Hananejki koja je naišla na Hristovo ćutanje i reči koje su delovale da joj govore da je pas. Greh je sakrio Njegovo lice od nje. Koji greh? Rasna mržnja koju su Jevreji i Hananeji osećali jedni

prema drugima. Ovaj greh je sakrio Isusovo lice od žene, međutim Isusov Duh koji je bio u njoj je probio kroz tu sakrivenost Njegovog lica i ona je rekla slavne reči:

Matej 15:26-27 "A on odgovarajući reče: nije dobro uzeti od djece hljeb i baciti psima. A ona reče: da, Gospode, ali i psi jedu od mrva što padaju s trpeze njihovijeh gospodara."

Hristos nas oslobađa od straha od smrti

Kada je Adam sagrešio, on se upoznao sa sotoninim nemilosrdnim sistemom pravde da svaki prestup mora biti kažnjen, a pošto je Bog rekao da jedenje sa drveta donosi smrt, Adam je dobio ideju da će ga Bog zasigurno pogubiti. Ovo je Adama zarobilo u kavez ropstva.

Jevrejima 2:15 "I da izbavi one koji god od straha smrti u svemu životu biše robovi."

Sin Božji je došao da slomi silu smrti prodiranjem u mrak sotonine nemilosrdne pravde. On je, na krstu, sišao tamo gde se čovek nalazio. Čovek se nalazio u stanju verovanja da su naša bezakonja veća nego što može biti oprošteno. Upravo je tu Sin Božji predao Svoj Duh u Očeve ruke. On je tim postupkom slomio sotonino carstvo. Ješua, naš Spasitelj, je uništio laž da nas Otac neće prihvatiti. Čitamo sledeće reči:

Jevrejima 2:14-15 "Budući, pak, da deca imaju telo i krv, tako i On uze deo u tome, da smrću satire onog koji ima državu smrti, to jest đavola; I da izbavi one koji god od straha smrti u svemu životu biše robovi."

"Bezgrešni Božji Sin je visio na krstu. Njegovo telo je bilo izmrcvareno bičevanjem; te ruke koje su tako često bile ispružene da blagoslove, prikovane su za prečage od drveta; te noge tako neumorne u službi ljubavi, pribijene su za drvo; carska glava ranjena je krunom od trnja; sa drhtavih usana otimeo se uzvik bola. Sve šta je pretrpeo - kapi krvi koje su tekle sa Njegove glave, Njegovih ruku, Njegovih nogu, samrtne muke koje su lomile Njegovo telo i neiskazani bol koji je ispunjavao Njegovu dušu zato što je Otac sakrio Svoje lice - jasno govori objavljujući svakom detetu ljudske porodice: **za tebe je Božji Sin pristao da nosi taj teret krivice; zbog tebe je raskopao carstvo smrti i otvo-**

rio vrata raja." Čežnja vekova, 755. str. orig.

Uzimanjem naše prirode, Hristos je stavio sebe tamo gde se čovek nalazi - čovek je u stanju verovanja da je Božja pravda nemilosrdna - i upravo je odatle, stojeći na tom mestu, sebe predao Svome Ocu verujući da će biti prihvaćen uprkos svim Njegovim osećanjima.

Dragi Gospode Isuse, Ti si divan. Ti si Put, Istina i Život. Ti si razotkrio zmiju na krstu, pokazao njen nemilosrdni sistem pravde i pokazao da je Otac voljan da nas prihvati.

Krst objašnjava sve sudove Božje

Kada shvatimo krst, moći ćemo razumeti mnoge priče koje deluju strogo i zastrašujuće.

"Tajna krsta objašnjava sve druge tajne. U svetlosti koja sija sa Golgote, Božje osobine koje su nas ispunjavale strahom i strahopoštovanjem izgledaju lepe i privlačne. Milost, nežnost i oćinska ljubav sjedinjuju se sa svetošću, pravednošću i silom. Posmatrajući veličanstvo Njegovog velikog i uzvišenog prestola, vidimo Njegov karakter u njegovoj najnežnijoj ljubavi i shvatamo, kao nikada ranije, značaj onog dragog oslovljavanja: "Oće naš!""
Velika borba 652. str. orig. 1. pasus

Priča o krstu nas uči da je greh taj koji donosi smrt kroz zakon. Pod ovim rećima podrazumevamo sledeće: da grešnik ne veruje da Bog oprašta grehe. Ješua je slomio vlast smrti tako što je stao u to područje i odabrao da veruje da Ga Otac prihvata. Ovo je potpuno slomilo laž u vezi Božjeg karaktera da je Bog nemilosrdni sudija, pokazalo je da je greh uništitelj, da je greh prouzrokovao sakrivanje Oćevog lica, da je greh sprećio da se ispruži ruka i veruje u oproštenje. Greh je pokrenuo fariseje da osude Isusa; greh je prouzrokovao da Pilat ućini kompromis sa jevrejskim voćama; greh je naveo Judu da Ga izda; greh je obesio Isusa na krst.

Zašto onda ova laž da je naš Otac nemilosrdni sudija i dalje živi? To je zbog toga što je sotona preokrenuo stvari tako da izgleda da je krst bio Božji ćin.

Isaija 53:3-4 "Prezren bješe i odbaćen između ljudi, bolnik i vićan bolestima, i kao jedan od koga svak zaklanja lice, prezren da Ga ni za što ne uzimasmu. A on bolesti naše nosi i nemoći naše uze

na se, a mi mišljasko da je ranjen, da Ga Bog bije i muči."

Krst nam razotkriva Očevu neverovatnu ljubav, ali nas greh, putem zakona, vara i navodi da verujemo da je Bog zahtevao smrt kako bi Njegov gnev zbog greha bio zadovoljen, da verujemo da ne samo da je Bog to zahtevao, već je On bio taj koji je lično ubio Svoga Sina. 53. glava Isaije nam kaže da mi tako vidimo krst. Kada čitamo o Božjim sudovima u Starom zavetu da je sam Bog pogubljivao grešnike, mi ispoljavamo naše shvatanje krsta. Kada smatramo da su oni koji su umrli bili ranjeni, da ih je Bog tukao i mučio, tada izražavamo slaganje sa sotonom da su Božji sudovi nemilosrdni jer primenjuje smrtonosnu silu protiv onih koji greše protiv Njega. Pozvani smo da u svakom događaju iz Biblije u kome vidimo da su ljudi umirali usled sudova, posmatramo krst. Zašto smo pozvani da to radimo?

"Mali broj ljudi razmišlja o patnji koju je greh prouzrokovao našem Stvoritelju. Celo nebo je patilo u Hristovoj agoniji; ali ta patnja nije počela niti se završila tokom perioda kada je bio u ljudskom obličju. **Krst našim otupelim čulima otkriva bol koji je greh, od samog svog početka, nanosio Božjem srcu.** Bogu nanosi bol svako udaljavanje od pravde, svako okrutno delo, svaki čovekov propust da dostigne Njegov ideal. **Kada su nekada davno na Izrael došle nevolje kao neizbežna posledica odvajanja od Boga - podložnost neprijateljima, okrutnost i smrt, bilo je rečeno: "i sažali Mu se radi muke sinova Izraelovih". "U svakoj tuzi njihovoj On beše tužan... i podiže ih i nosi ih sve vreme."** (Sudije 10:16, Isaija 63:9)" Vaspitanje, 263. str. orig. 1. pasus.

Naš Otac i naš Gospod Isus ne žele da iko umre. Gubitak grešnika im uzrokuje neizmernu bol.

2. Petrova 3:9 "Ne docni Gospod s obećanjem, kao što neki misle da docni, nego nas trpi, jer neće da ko pogine, nego svi da dođu u pokajanje."

Sudi nam se onako kako mi sudimo

Zašto ne dođu svi u pokajanje? To je zato jer ne veruju da im Bog može oprostiti. Zapazite pažljivo da će upravo onako kako mi sudimo onima koji su

bili kažnjeni u Starom zavetu i onima prilikom konačne smrti bezbožnika - biti i nama suđeno.

Matej 7:2 "Jer kakovijem sudom sudite, onakovijem će vam suditi; i kakovom mjerom mjerite, onakom će vam se mjeriti."

Što se tiče svih priča iz Biblije o izlivanju sudova na ljude, ako ih razumemo na sledeći način: da im Bog više nije nudio oprostjenje, već da je povukao Svoju ruku milosti kako bi ih uništio - to znači da ćemo tako i sebi suditi kada putem zakona dođe osvedočenje u greh.

Molim vas nemojte dopustiti da vam promakne ovaj zaključak. Bog nam šalje osvedočenje u greh kako bi nas spasio. Ako verujemo da Bog stiže do tačke kada povlači tu ponudu, tada nećemo moći podneti vreme muka Jakovljevih. Kada nam se naši gresi budu otkrivali, oni će nas smrskati. Naši grešni životi će nas, putem zakona, mučiti, ali za one koji su izabrali da veruju da je ruka milosti uvek ispružena neće nikad biti prekasno da prodru kroz tamu osude i budu spaseni. Kako li se samo molim da shvatite značajnost ovih reči! One će, u zavisnosti od vaše odluke kako ćete odreagovati na njih, zapečatiti vaše spasenje ili propast.

Biblija nam kaže:

Psalam 86:5 "Jer si ti, Gospode, dobar i milosrdan i veoma milostiv svima koji Te prizivlju."

Psalam 100:5 "Jer je dobar Gospod; **milost je Njegova uvijek**, i istina Njegova od koljena na koljeno."

Božja milost je večna. Ona se ne prekida niti u jednom trenutku. Ona ima svoj svršetak jedino u slučaju onih koji ne žele verovati u nju.

Psalam 86:13 "Jer je milost Tvoja velika nada mnom, i izvadio si dušu moju iz pakla najdubljega."

Šta je to najdublji pakao? To je kada osećate da vam zasigurno ne može biti oprošteno. Bog vas može izbaviti iz toga, ako verujete.

Preliminarni sažetak

Ajde da napravimo sažetak onoga šta smo razmotrili dosad:

1. Zakon donosi smrt čoveku koji je u grehu, a život čoveku

pravedniku. (Rimljanima 7:5-13)

2. Telesan čovek prihvata sotoninu laž da prestup mora biti kažnjen smrću i da nema svrhe tražiti oprostjenje. (Galatima 3:10)

3. Zakon osvedočava u greh kako bi pružio milost, ali telesan čovek smatra da je osuda prethodnik nakon koje dolazi sigurna smrt. (Jovan 16:8, 1. Mojsijeva 4:13, margine)

4. Božja milost je večna. (Psalam 100:5) Grešnik osuđuje sebe na smrt i uništenje. (Rimljanima 1:32, 1. Mojsijeva 4:13 (margine); 4. Mojsijeva 14:28)

5. Hristos Svojom smrću na krstu razotkriva sotoninu laž. On je smrću satro onoga koji je imao državu smrti. (Jevrejima 2:14)

6. Hristos je na sebe uzeo naše grehe i umro kao što grešnik umire kako bi pokazao da greh uzrokuje smrt. (2. Korinćanima 5:21)

7. U najdubljoj tački mučeničkog pakla, Hristos se s poverenjem predao u Očeve ruke i tako je slomio vlast smrti. (Matej 27:46, Luka 23:46)

8. Čovečanstvo krst doživljava kao sud koji je došao direktno od Boga, to je ljudsko prirodno viđenje krsta, i ljudi nastavljaju verovati u sotoninu laž o nemilosrdnoj pravdi. (Isaija 53:3-4)

9. Sve priče iz Biblije o sudovima predstavljaju otkrivenje krsta, jer u svakoj tuzi njihovoj, On beše tužan. (Isaija 63:9) Sudiće nam se onako kako mi sudimo ovim pričama. (Matej 7:2)

Idolopoklonstvo sa zlatnim teletom i njegova kazna

Ajde da sada primenimo ove principe na jednu od priča iz Staroga zaveta.

2. Mojsijeva 32:26-28 "Stade Mojsije na vrata od okola, i reče: k meni ko je Gospodnji. I skupiše se pred njega svi sinovi Levijevi. I reče im: ovako kaže Gospod Bog Izrailjev: pripašite svaki svoj mač uz bedro svoje, pa prođite tamo i amo po okolu od vrata do vrata, i pobijte svaki brata svojega i prijatelja svojega i bližnjega svojega. I učiniše sinovi Levijevi po zapovijesti Mojsijevoj, i

pogibe naroda u onaj dan do tri tisuće ljudi."

Zapazite sada komentare Duha proroštva:

"Mojsije je zahtevao od svih koji nisu imali ovaj greh idolopoklonstva da dođu i stanu s njegove desne strane; a takođe, od onih koji su se priključili pobunjenicima u klanjanju ovome idolu, ali koji su se pokajali što su se tako brzo udaljili od Boga, da stanu s njegove leve strane. **Velika grupa ljudi, koja se sastojala uglavnom od mešanog mnoštva koje se priključilo Jevrejima prilikom izlaska iz Egipta, i koja je pokrenula pravljenje teleta, uporna u svojoj pobuni, nije htela stati ni na levu ni na desnu stranu.** Mojsije je nakon toga zapovedio onima koji su mu stajali s desne strane da uzmu svoje mačeve i da pogube buntovnike koji su se hteli vratiti nazad u Egipat. **Jedino oni koji nisu učestvovali u idolopoklonstvu su smeli izvršiti Božji sud nad prekršiteljima.** On im je naredio da ne poštede ni brata ni prijatelja ni blišnjega svojega. **Oni koji su učestvovali u ovom delu pogublivanja, koliko god ono bilo bolno, su sada trebali da shvate da su nad svojom braćom izvršavali svečanu kaznu Božju i da će Bog, za izvršavanje ovog bolnog dela, koje je bilo suprotno njihovim osećanjima, izliti na njih Svoj blagoslov.** Izvršavanjem ovog dela oni su pokazali svoja prava osećanja prema velikom zločinu idolopoklonstva i potpunije se posvetili svetom obožavanju jedinog pravog Boga." Duh proroštva, 1. tom, 251. str. originala

"Zatim pravi vođa zauze odlučno svoj položaj na strani Gospoda Boga Izraelovog. On upravo dolazi iz Njegove neposredne prisutnosti gde Ga je tako usrdno preklinjao da u Svom gnevu ne zatre taj zabludeli narod. Sada on mora da učini nešto drugo. Kao sluga Božji, on mora da opravda Njegovu čast pred sinovima Izraelovim kako bi uvideli da je greh - greh, a pravednost - pravednost. On se mora odlučno založiti da osujeti užasne posledice Aronovog uticaja. "Stade Mojsije na vrata od okola, i reče: k meni ko je Gospodnji. I skupiše se pred njega svi sinovi Levijevi. I reče im: ovako kaže Gospod Bog Izrailjev: pripašite svaki svoj mač uz bedro svoje, pa prođite tamo i amo po okolu od vrata do vrata, i pobijte svaki brata svojega i prijatelja svojega i blišnjega svojega. I učiniše sinovi Levijevi po zapovijesti

Mojsijevoj, i pogibe naroda u onaj dan do tri tisuće ljudi. Jer Mojsije reče: posvetite danas ruke svoje Gospodu, svak na sinu svom i na bratu svom, da bi vam dao danas blagoslov."

Ovde Mojsije istinsku posvećenost definiše kao poslušnost Bogu, da to znači ustati u odbranu pravde i ispoljiti spremnost da se izvršavaju Božje namere i u najneprijatnijim dužnostima, pokazujući da su nam zahtevi Božji preći od zahteva prijatelja pa čak i od života najbližih srodnika. Svoju posvećenost Bogu, sinovi Levijevi su pokazali izvršavajući Njegovu pravednu kaznu nad počinocima greha i zločina." 3. sveska Svedočanstava za zajednicu 300-301. str. orig.

Napravićemo sažetak nekoliko ključnih tačaka:

1. Ljudima je bilo ponuđeno da se pokaju za svoje grehe.
2. Veliki broj ljudi je odbio da stane uz Mojsija. Oni se nisu pokajali niti prihvatili oprostjenje.
3. Mojsije je naredio ljudima koji nisu imali učešća u idolopoklonstvu da uzmu svoje mačeve i poubijaju buntovnike neobazirajući se na svoja osećanja.
4. Ovo je bila svečana Božja kazna.
5. Ovo je bolan postupak koji će im, ako ga obave, doneti blagoslov.
6. Bio je definisan kao istinsko posvećenje i poslušnost Bogu.

Prirodna reakcija na ovu priču je donošenje zaključka da je Bog tukao i mučio ove ljude. Takođe je prirodno zaključiti da su ovi ljudi zaslužili da umru jer, ne samo da su se klanjali lažnome bogu, već su i tvrdoglavo odbijali da se pokaju. Naša prirodna pravda nam govori da je Bog morao da ih ubije kako bi sačuvao narod, jer oni, ni pod kakvim okolnostima, nisu želeli da se pokore.

Deluje da je ovo slučaj sa veoma jasnim i očiglednim činjenicama. Bilo bi prirodno u ovom trenutku doneti zaključak da je Bog, naspram ovih svojeglavih grešnika, stajao kao dželat i da je to, iako je bilo neugodno, moralo biti učinjeno, da je bilo najbolje da ovih 3000 ljudi pogine, negoli da sav narod propadne. (Jovan 11:50)

Kako čitaš?

Oni koji propovedaju poruku trećeg anđela su dobili uputstvo da se pridržavaju Milerovih pravila tumačenja Biblije:

"Oni koji su uključeni u objavljivanje poruke trećeg anđela proučavaju Pismo upotrebljavajući isti nacrt koji je i otac Miler usvojio. U maloj knjižici koja nosi naslov "Tumačenja proročanstava i proročke hronologije", otac Miler daje sledeća jednostavna, ali razumna i značajna pravila za proučavanje Bibliju i njeno tumačenje:

1. Svaka reč mora imati svoje odgovarajuće značenje u vezi predmeta o kojem Biblija govori.
2. Celokupno Pismo je neophodno i može se razumeti marljivom primenom i proučavanjem.
3. Ništa, od svega što je otkriveno u Pismu, ne može biti i neće biti sakriveno od onih koji traže u veri, ne kolebajući se.

4. Da bi se razumelo neko učenje, sakupite sve stihove Pisma u vezi teme koju želite da razumete; neka tada svaka reč vrši svoj podesan uticaj i ako možete oformiti svoju teoriju bez protivrečnosti, to znači da niste u zabludi.

5. Pismo mora samo sebe tumačiti, jer je ono samo sebi pravilo. Ako zavisim od objašnjenja učitelja, a on tek pretpostavlja značenje ili želi da ga prihvati samo u sklopu sopstvenog verovanja ili da se načini mudar, tada je njegova pretpostavka, želja, verovanje ili mudrost moje pravilo, a ne Biblija.

Gore je naveden jedan deo ovih pravila i dobro ćemo činiti ako svi mi, tokom našeg proučavanja Biblije, budemo obratili pažnju na principe koji su izneti." Pregled i glasnik, 25. novembar 1884. godine.

Hristov život i smrt kao merilo

Ako formiramo svoj zaključak pre nego što smo okupili sve deliće to znači da se ne pridržavamo Milerovih pravila tumačenja. Dva veoma velika delića koja

moraju biti uzeta u obzir su Hristov život i smrt. Šta nam Isusov život govori o Božjim sudovima?

Jevrejima 7:26 "Jer takav nama trebaše Poglavar sveštencički: **svet, bezazlen, čist**, odvojen od grješnika, i koji je bio više nebesa."

Isaija 53:9 "I priredi On grob Svoj sa zločincima, i s bogatim u Svojoj smrti; **jer ne beše počinio nasilje** niti beše prevare u Njegovim ustima." (KJ prevod)

"Irod i pokvareni autoriteti su ubili Pravednika, **ali Hristos nikad nije nikog ubio** i mi možemo pripisati duh progonstva - zbog toga što ljudi žele slobodu savesti - njegovom izvoru, a to je sotona." Rukopisi 62, 1886. 64.

Jevrejima 13:8 "Isus Hristos juče je i danas onaj isti i vavijek."

Ješua nikad nije audio nikome, nikad nije bio nasilan i nikad nije ubio nikog. Takođe možemo biti sigurni da je Hristos isti u celom Pismu. Kakvu je misiju Hristos imao na ovoj Zemlji?

"...neprijatelj dobra je tako zaslepio um ljudi da su gledali na Boga sa strahom zamišljajući Ga kao okrutnog i neumoljivog. Sotona je naveo ljude da zamišljaju Boga kao biće čija je osnovna osobina kruta pravda - kao okrutnog sudiju, neumoljivog i strogog poverioca. On je predstavljao Stvoritelja kao biće koje sumnjičavim okom posmatra ljude ne bi li pronašao njihove zablude i pogreške i pohodio ih Svojim sudovima. Da bi uklonio ovu tamnu senku, otkrivajući svetu beskrajnu Božju ljubav, Isus je došao da živi među ljudima. **Božji Sin došao je sa neba da objavi Oca.** "Boga niko nije video nikad: jedinorodni Sin, koji je u naručju Očevom, On Ga javi." (Jovan 1:18)" Put Hristu, 9-10. str. orig.

Hristova zemaljska misija je bila da otkrije Oca i da ukloni laž da je Bog strog sudija koji ne prašta. U najlepšoj Isusovoj molitvi, mi čujemo Njegove reči:

Jovan 17:6 "Ja javih ime Tvoje ljudima koje si Mi dao od svijeta; Tvoji bijahu pa si ih Meni dao, i Tvoju riječ održaše."

Isus pokazuje Očevu ime/karakter

Božje ime je Njegova slava, a Njegova slava je Njegov karakter.

Isaija 42:8 "Ja sam Gospod, to je **ime** Moje, i **slave** Svoje neću dati drugome ni hvale svoje likovima rezanijem."

Jevrejima 1:3 "Koji budući **sjajnost slave** i obličje [karakter] bića Njegova, i noseći sve u riječi sile Svoje, učinivši sobom očišćenje grijeha našijeh, sjede s desne strane prijestola veličine na visini."

Kao što nam je rečeno u "Put Hristu", Isus je došao na ovu Zemlju da otkrije potpun Očev karakter. Kao što je Isus rekao Filipu:

Jovan 14:9 "Isus mu reče: toliko sam vrijeme s vama i nijesi Me poznao, Filipe? koji vidje Mene, vidje Oca; pa kako ti govoriš: pokaži nam Oca?"

Isus je Filipu rekao da ga je posmatranje Hristove službe osposobilo da tačno zna kakav je Božji karakter.

"Bog je učinio sve što je mogao učiniti za nas. Ništa nije ostalo neučinjeno. **On je dao savršeni primer Svog karaktera u karakteru Svoga Sina**; a delo koje Hristovi sledbenici imaju je da, posmatranjem neuporedive uzvišenosti Njegovog života i karaktera, rastu i postaju sve sličniji Njemu. Posmatranjem Isusa i uzvraćanjem na ljubav koju pruža, oni će održavati Hristovo obličje." Pregled i glanik, 15. februar 1898.

"Potpuni Božji karakter je bio otkriven u Njegovom Sinu." Znaci vremena, 30. decembar 1889.

Isus je pokazao Božje ime ili karakter u potpunosti. Stoga, sve priče iz Biblije moraju obuhvatati i razumevanje Isusovog života na Zemlji. On nije nanosio zlo, bio je nenasilan i nikog nije ubio. To je otkrivenje Oca koje nam je dato kroz Isusa.

Šta je Ješua rekao o upotrebi mača kao sredstvu zaštite?

Matej 26:52-53 "Tada reče mu Isus: **vрати ноž svoj na mjesto njegovo; jer svi koji se maše za nož od noža će izginuti**. Ili misliš ti da Ja ne mogu sad umoliti Oca Svojega da mi pošlje više od dvanaest legiona anđela?"

Ješua je rekao Petru da skloni svoj mač i da će On verovati Svome Ocu da će Ga zaštititi Svojim anđelima.

Isus kao Sudija

Šta je sa primerima koji se tiču suda, u Isusovom životu? Šta vidimo?

Matej 23:31-38 "Tijem samo svjedočite za sebe da ste sinovi onijeh koji su pobili proroke. **I vi dopunite mjeru otaca svojijeh. Zmije, porodi aspidini! kako ćete pobjeći od presude u oganj pakleni?** Zato evo Ja ću k vama poslati proroke i premudre i književnike; i vi ćete jedne pobiti i raspeti, a jedne biti po zbornicama svojima i goniti od grada do grada, da dođe na vas sva krv pravedna što je prolivena na zemlji od krvi Avelja pravednoga do krvi Zarije sina Varahijna, kojega ubiste među crkvom i oltarom. Zaista vam kažem da će ovo sve doći na rod ovaj. Jerusalime, Jerusalime, koji ubijaš proroke i zasipaš kamenjem poslana k sebi! koliko puta htjeh da skupim čeda tvoja, kao što kokoš skuplja piliće svoje pod krila, i ne htjeste! **Eto će vam se ostaviti vaša kuća pusta."**

Vođe jevrejske nacije su odbile da prihvate Ješuu kao Mesiju. Ovo odbacivanje je dovelo do odbacivanja celokupne nacije kao Njegovog izabranog naroda. To znači da se celokupna izraelska nacija nalazila pred pretnjom zbog ovih otpadničkih vođa. Ako je Isus koristio mač, tada je bilo vreme da se on upotrebi. Zar ne bilo bolje da otprilike 3000 izraelskih vođa bude pogubljeno kako ne bi cela nacija propala? Šta je Isus odgovorio?

Matej 23:34 "Zato evo Ja ću k vama poslati proroke i premudre i književnike; i vi ćete jedne pobiti i raspeti, a jedne biti po zbornicama svojima i goniti od grada do grada..."

Isus će im poslati proroke i premudre ljude kako bi im upućivali molbe, a naposljetku će ih prepustiti njihovim naumima.

Matej 23:38 "Eto će vam se ostaviti vaša kuća pusta."

"Jevreji su sami sebi iskovali okove, sami su sebi napunili čašu osvete. U svom uništenju kao nacije i u svim nevoljama koje su ih snašle posle rasejanja, oni su žnjeli ono šta su sami posejali. Prorok kaže: "O Izraelu ti si sam sebe uništio", "jer si pao zbog

svoga svoga bezakonja..." (Osija 13:9, 14:1) Njihovo stradanje se često pominje kao kazna koja ih je stigla po Božjem direktnom naređenju. Na taj način veliki varalica pokušava da sakrije svoje delo. **Tvrdoglavim odbacivanjem božanske milosti, Jevreji su prouzrokovali da ih napusti Božja zaštita tako da je Sotona mogao da vlada nad njima po svojoj volji.** Užasne okrutnosti koje su se dešavale prilikom razorenja Jerusalima pokazatelj su Sotonine osvetničke sile nad onima koji se podvrgavaju njegovoj kontroli." Velika borba 35. str. orig. 3. pasus

Još jedan primer iz Isusovog života koji se tiče suda je Njegovo čišćenje hrama.

Jovan 2:13-16 "I blizu bješe pasha Jevrejska, i iziđe Isus u Jerusalim. I nađe u crkvi gdje sjede oni što prodavahu volove i ovce i golubove, i koji novce mijenjahu. I načinivši bič od uzica, izгна sve iz crkve, i ovce i volove; i mjenjačima prosu novce i stolove ispremeta; I reče onima što prodavahu golubove: nosite to odavde, i ne činite od doma oca mojega doma trgovačkoga."

Ovaj primer opisuje kako Isus sprovodi sud. Ajde da sledimo komentare iz "Čežnje vekova".

1. Osvedočenje u greh

"Ispitivačkim pogledom, Hristos je obuhvatio prizor dok je stajao na stepeništu u predvorju hrama. Proročkim okom je gledao u budućnost i video ne samo godine, već i vekove i epohe. Video je kako će sveštenici i poglavari lišiti nevoljnike njihovih prava i zabraniti da se jevanđelje propoveda siromašnima. Video je kako će se Božja ljubav sakriti od grešnika i kako će ljudi napraviti trgovinu od Njegove milosti. **Dok je posmatrao taj prizor, Njegovo lice izražavalo je gnev, vlast i silu.**" Čežnja vekova, 157. str. orig.

2. Čitao je najdublje pomisli i motive i krivica je prouzrokovala tišinu

"Narod je svoju pažnju usredsredio na Njega. Oči onih koji su se bavili nesvetom trgovinom zaustavile su se na Njegovom licu. Nisu mogli da skrenu pogled. **Osećali su da ovaj Čovek čita njihove najskrivene misli i otkriva njihove sakrivene pobude.**

Neki su pokušali da sakriju svoje lice, kao da su na njima bila ispisana nedela koja će pročitati ove ispitivačke oči.

Nered se stišao. Glasovi prodaje i cenkanja su prestali. Tišina je postala mučna. Ceo skup je proželo osećanje strahopoštovanja. Izgledalo je kao da su dovedeni na Božji sud da daju odgovor za svoja dela. Posmatrajući Hrista videli su božanstvo koje je bljesnulo kroz ljudsko telo. Veličanstvo neba stajalo je kao što će stajati Sudija u poslednji dan - sada još neokružen slavom koja će Ga tada pratiti, ali sa istom moći da čita dušu. Njegove oči prelazile su preko mnoštva uočavajući svakog pojedinca. Njegova pojava sa vladarskim dostojanstvom uzdizala se iznad njih, a božanska svetlost osvetljavala je Njegovo lice." Čežnja vekova, 157-158. str. orig.

3. Izdavanje zapovesti u vezi grešnih postupaka

"Progovorio je, a Njegov jasan, zvonak glas - isti onaj koji je na Sinajskoj gori objavio zakon koji sada prestupaju sveštenici i poglavari - odzvanjao je ispod svodova hrama: "Nosite to odatle, i ne činite od doma Oca Mojega doma trgovačkog." Čežnja vekova, 158. str. orig.

4. Osuda greha i razarajuća sila primenjena na bezživotnim stvarima otkrivaju Božje nezadovoljstvo

"Silazeći polako niz stepenice i podižući bič od uzica koji je uzeo ulazeći unutra, naredio je trgovačkom društvu da napusti područje hrama. Sa strogošću i revnošću koje nikada ranije nije ispoljavao, isprevertao je stolove menjača novaca. Metalni novac je padao resko zvečeći na mramornom podu. Niko se nije usudio da dovodi u pitanje Njegov autoritet. Niko se nije usudio da zastane i pokupi svoj nepošteni dobitak. **Isus ih nije tukao bičem od uzica, ali je u Njegovoj ruci taj jednostavni bič izgledao strašno kao ognjeni mač.** Službenici hrama, lakomi sveštenici, preprodavci i trgovci stokom sa svojim ovcama i govedima, žurili su sa ovog mesta sa jedinom mišlju da pobegnu od osude Njegove prisutnosti." Čežnja vekova, 158. str. orig. 2. pasus.

5. Ljudi beže umesto da su zatražili oprostjenje

Silan strah ovladao je mnoštvom koje je osećalo da ih zasenjuje

Njegovo božanstvo. Uzvici užasnog straha silazili su sa stotina pobledelih usana. Čak su i učenici drhtali. Isusove reči i postupci, koji su se toliko razlikovali od Njegovog uobičajenog ponašanja, su učenike ispunili strahopoštovanjem." Čežnja vekova, 158. str. orig. 3. pasus.

Isus nije bio nasilan prema ljudima. Oni su, putem zakona, bili osvedočeni u greh. Umesto da su se okrenuli k Njemu u kajanju, oni su pobjegli zbog ljudskog viđenja pravde bez milosti. Isus je želeo očistiti njihova srca, ali su odbili da se pokaju i pobjegli tako da je jedino doslovan hram bio očišćen. Greh ih je prevario uz pomoć zakona. Međutim, Isus nije nikog ubio niti nasilno napao. Čišćenje hrama pokazuje kako Otac sudi, jer Hristos otkriva Svoga Oca.

Još jedan primer je izricanje prokletstva nad smokvinim drvetom.

Matej 21:19-20 "I ugledavši smokvu jednu kraj puta dođe k njoj, i ne nađe ništa na njoj do lišća sama, i reče joj: da nikad na tebi ne bude roda dovijeka. I odmah usahnu smokva. I vidjevši to učenici diviše se govoreći: kako odmah usahnu smokva!"

Smokvino drvo je bilo primer suda.

"Hristovo izricanje prokletstva nad smokvinim drvetom je iznenadilo učenike. To im je izgledalo različito od Njegovih postupaka i dela. Često su čuli kako izjavljuje da nije došao da osudi svet, već da svet može da se spase kroz Njega. Setili su se Njegovih reči: "Jer Sin čovečji nije došao da pogubi duše čovečje nego da sačuva." (Luka 9:56) **Njegova divna dela bila su činjena da obnove, nikada da unište. Učenici su Ga poznavali samo kao Obnovitelja i Iscelitelja. Ovaj čin je bio usamljen.** "Koja je njegova svrha?" pitali su se oni." Čežnja vekova, 582. str. orig. 2. pasus.

"Bogu je "mila milost". "Tako Ja bio živ, govori Gospod, nije Mi milo da umre bezbožnik. (Mihej 7:18, Jezekilj 33:11) Za Njega je delo uništenja i izricanja osude "neobičan posao". (Isaija 28:21) Međutim, u Svojoj milosti i ljubavi, On podiže veo sa budućnosti i otkriva ljudima ishod grešnog življenja." Čežnja vekova, 582. str. orig. 3. pasus.

"Izricanje prokletstva nad smokvinim drvetom je bila živa pouka.

Nerodno drvo lepršajući ponosno svojim lišćem pred Hristovim licem je bilo simbol jevrejskog naroda. Spasitelj je želeo objasniti Svojim učenicima uzrok i neminovnost sudbine Izraela. Za ovu svrhu, On je drvo obdario moralnim osobinama i načinio ga tumačem božanske istine." Čežnja vekova, 582. str. orig. 4. pasus.

Primer sa smokvinim drvetom je veoma značajan kao simbol suda. Isus je mogao zapovediti Svojim učenicima da ga poseku sekirama i mačevima. On je mogao slomiti sve njegove grane i spaliti ga vatrom. On je mogao otvoriti tlo kako bi ga progutalo. Međutim, On je jednostavno progovorio drvetu i voda iz drveta se povukla što je prouzrokovalo da ono uvene. Voda je simbol Duha; voda je bila povučena i to nam pokazuje povlačenje Duha Božjeg od grešnika. U ova dva primera o čišćenju hrama i izricanju prokletstva nad smokvinim drvetom imamo prikazan Božji sud u Njegovom Sinu. Zapazite pažljivo da Duh proroštva kaže da je ovaj čin stajao usamljen. Stoga, ova priča nam pokazuje kako Bog uništava; On povlači Svoga Duha.

Ajde da se vratimo na priču o zlatnom teletu i razmotrimo još neke tačke. Kritično pitanje koje treba da postavimo je: da li su Leviti bili ispunjeni Božjim Duhom kada su ubijali 3000 ljudi? Da li su Leviti bili u novom zavetu ili u starom zavetu? Šta je svaki Izraelac rekao nekoliko sedmica ranije?

2. Mojsijeva 24:7 "I uze knjigu zavjetnu i pročitao narodu. A oni rekoše: što je god rekao Gospod činićemo i slušaćemo."

Kada je Bog ponudio Izraelcima novi zavet u Egiptu, kako je glasio saglasan odgovor?

2. Mojsijeva 6:8-9 "Pak ću vas odvesti u svoju zemlju, za koju podigoh ruku Svoju zaklinjući se da ću je dati Avramu, Isaku i Jakovu; i daću vam je u našljedstvo, Ja Gospod. I Mojsije kaza tako sinovima Izrailjevijem; ali ne poslušашe Mojsija od slabosti duha svojega i od ljutoga ropstva."

Niko od Izraelaca nije verovao u Božja obećanja. Ne postoji zapis koji bi nagovestio da Leviti nisu učestvovali u gundanju i prigovaranju koje je ispoljavao ostatak Izraela. Ne postoji zapis koji bi nagoveštavao da su oni bili pravedni. Svi oni su se nalazili u starom zavetu koji je služba smrti. Stoga, ponašanje Levita se nalazilo u okvirima tog konteksta.

Još jedno važno pitanje koje treba da postavimo je: zašto je Izraelu bilo naređeno da upotrebljava mačeve? Isus je Petru rekao da skloni svoj mač.

Zašto bi Isus naredio Levitima da uzmu mačeve i pobiju svoju braću? Gde je u Pismu prvi put spomenut fizički mač?

1. Mojsijeva 27:40 "Ali ćeš živjeti od mača svojega, i bratu ćeš svojemu služiti; ali će doći vrijeme, te ćeš pošto se naplačeš skršiti jaram njegov s vrata svojega."

Isak je Isavu rekao da će živeti od mača. Isav nikad nije prihvatio novi zavet. On je proživio celi svoj život u starom zavetu. Stari zavet predstavlja življenje života uz pomoć mača.

Dakle, zašto je Isus naredio Levitima da pobiju idolopoklonike? Opet dolazimo do Hristovih reči:

Matej 7:2 "Jer kakovijem sudom sudite, onakovijem će vam suditi; i kakovom mjerom mjerite, onakom će vam se mjeriti."

Delo koje zakon treba da, unutar okvira službe smrti, obavij je da učini da se greh umnoži. Značenje ovoga je sledeće: šta god čovek mislio, zakon će uvećati te misli i izvesti ih na videlo. Zapazite ponovo šta nam Pismo kaže u vezi toga:

Jezekilj 20:25 "Zato im i ja dadoh uredbe ne dobre i zakone kroz koje neće živjeti."

Kako to da nam naš nebeski Otac, koji je dobar, daje nešto što nije dobro? Odgovor je da On dopušta da nam bude suđeno onako kako mi sudimo. Kada Božji narod zastrani od Njegovih zapovesti, sotoninom nemilosrdnom sistemu pravde je dozvoljeno da se ispolji. Taj sistem pravde nije dobar, ali Bog dozvoljava da on nastupi kako bi ljudski gresi bili kažnjeni njihovom ličnom grešnošću.

"Gospod je u vezi Izraelske dece rekao sledeće: "Jer zakone Moje ne izvršavaše i uredbe Moje odbaciše i Subote Moje oskvrniše, i oči im gledahu za gadnim bogovima otaca njihovih. Zato im i Ja dadoh uredbe koje nisu bile dobre i zakone kroz koje neće živeti." **Zbog neprekidne neposlušnosti, Gospod je dodao kazne za kršenje Njegovog zakona koje nisu bile dobre za prekršioca** niti je on mogao kroz njih živeti u svojoj pobuni." Duh proroštva, 1. tom, 265. str. originala, 2. pasus

U brošuri "Egipatski bogovi kao munja sa neba" smo zapazili da je zapovest da se ljudi kamenuju bila egipatska praksa (2. Mojsijeva 8:26) koju su Izraelci

usvojili (2. Mojsijeva 17:4) i onda je bila uključena u Toru (3. Mojsijeva 20:27). Zašto? Zato što im je bilo suđeno onako kako su oni sudili. Kada čovek odbije da uđe u novi zavet i da mu bude suđeno milostivo, on ostaje u starom zavetu kako bi mu bilo suđeno u skladu sa njegovim presuđivanjem. Zašto je onda predstavljeno kao da Bog to zapoveda? Zakon dolazi kako bi se greh umnožio. Kada ljudi u svom telesnom stanju čuju Reč Božju, oni vide svoje lice u zakonu.

Jakov 1:22-23 "Budite pak tvorci riječi, a ne samo slušači, vara-jući sami sebe. **Jer ako ko sluša riječ a ne tvori, on je kao čovjek koji gleda lice tijela svojega u ogledalu.**"

Čovek koji je u starom zavetu vara sebe kao što nas greh vara putem zakona i ubija. Zašto Bog to dopušta? On dopušta da nam naše razmišljanje sudi, a onda nam nudi milost tako što nas zove da uđemo u novi zavet. Služba smrti, zapisana u kamenu, nam izriče osudu i smrt. Ako se u ovoj tački okrenemo Bogu verujući da će nam pomoći, možemo ući u novi zavet. Ako ne verujemo da će nam pomoći, tada umiremo u skladu sa svojim presudama.

Avram dobija naređenje da ubije svoga sina

Kako bi ilustrovali ovu misao, ajde da razmotrimo zapovest da se Isak ubije.

1. Mojsijeva 22:1-2 "Poslije toga šćaše Bog okušati Avrama, pa mu reče: Avrame! A on odgovori: evo me. I reče mu Bog: uzmi sada sina svojega, jedinca svojega miloga, Isaka, pa idi u zemlju Moriju, i spali ga na žrtvu tamo na brdu gdje ću ti kazati."

Zašto je Avram bio proveren upravo u tome?

"Bog je pozvao Avrama da postane otac vernih i njegov život je morao da posluži kao uzor vere svim kasnijim naraštajima. **Međutim, njegova vera još nije bila savršena. On je iskazao nepoverenje u Boga kada je prikrrio činjenicu da mu je Sara žena i kada se oženio Agarom.** Da bi mogao da postigne najviši stepen savršenstva, Bog ga je izložio novoj probi, najtežoj kojoj je čovek ikada bio izložen." Patrijarsi i proroci, 147. str. orig.

"**Žrtva koja je bila zahtevana od Avrama** nije bila tražena samo zbog njegovog ličnog dobra, niti samo zbog dobra budućih naraštaja, već je trebalo da posluži kao **pouka bezgrešnim**

bićima koja žive na nebu i na ostalim svetovima. Područje sukoba između Hrista i sotone - područje na kome se ostvaruje i plan spasenja - predstavlja udžbenik svemiru. **Pošto je Avram pokazao nedostatak vere u Božja obećanja, sotona ga je optužio pred anđelima i pred Bogom da je propustio da ispuni uslove zaveta i da je zato nedostojan njegovih blagoslova.** Bog je želeo da pred celim nebom dokaže vernost svoga sluge, da prikaže da ne može prihvatiti ništa manje od savršene poslušnosti i da svima njima potpunije objavi plan spasenja." Patrijarsi i proroci, 147. str. orig.

U Avramovom srcu su se i dalje nalazili tragovi nepoverenja koje je trebalo ukloniti. Da li je moguće da je Avram osećao strah da bi Bog mogao tražiti od njega da da svoga sina? Da li je Avram znao za prinošenje ljudskih žrtava?

"A behu tada Hananeji u zemlji." Avram je stigao na cilj svojih nada, našao je zemlju naseljenu stranim narodom i punu idolopoklonstva. **U šumarcima su bili podignuti oltari lažnim bogovima, a ljudske žrtve su bile prinošene na obližnjim brežuljcima.** Iako je verovao božanskim obećanjima, s teškim predosećanjima je podigao svoj šator." Patrijarsi i proroci, 128. str. orig.

Možda se radilo o tome da se plašio da se nešto ne desi njegovom sinu. U svakom slučaju, strah da bi se nešto moglo desiti Isaku je bio strah da Bog neće ispuniti Svoja obećanja koja mu je dao. Da li je to bilo nešto slično iskustvu koje je Jov imao?

Jov 3:25 "Jer čega se bojah dođe na mene, i čega se strašah zadesi me."

Činjenica da se Avram plašio da kaže svojoj ženi za zapovest, nagoveštava da nije bio siguran da li će vratiti nazad svoga sina. Tokom nekoliko dana putovanja, Avram se rvaao sa svojim sumnjama, a naposletku se predao i verovao Bogu potpuno.

Imajte na umu da je delo starog zaveta da nam pokaže u ogledalu našu grešnost. Pošto je sve što se ticalo Avramove budućnosti zavisilo od Isakovog života, Avram se suočio sa strahovima vezanim za budućnost svoga sina i Bog ga je proverio u tome, strahovima, da li će imati poverenja u Boga. Da je Avram verovao Bogu, nikad ne bi morao da se suoči sa ovakvom proverom. Zakon ne može pokazati u ogledalu ono čega nema.

Sličnu proveru vidimo u priči o Solomonu i dvema ženama:

1. O carevima 3:25-26 "Tada reče car: rasijecite živo dijete na dvoje, i podajte polovinu jednoj i polovinu drugoj. Tada žena kojoj sin bješe živi reče caru, jer joj se usколеba utroba za sinom: ah, gospodaru, podajte njojzi dijete živo, a nemojte ga ubijati. A ona reče: neka ne bude ni meni ni tebi, rasijecite ga."

Zapovest da se upotrebi mač pokazuje šta se nalazi u srcu. Kao što je Solomon naredio da se dete preseče mačem kako bi mogao razotkriti šta se nalazilo u srcima majki, tako je Bog naredio Avramu da ubije svoga sina kako bi mogao razotkriti šta se nalazilo u njegovom srcu.

Kažnjavanje greha grehom

Jedan drugi nivo ovoga je: od Boga je došao sud koji je bio u skladu sa Avramovim sudovima. Avram je uzeo mač kako bi odbranio svog rođaka Lota i pošto je uzeo mač, bio je sada pozvan da umre od tog mača prinošenjem svoga sina. Dakle, ova Božja zapovest nije došla bez svog konteksta. Zapazite šta Elen Vajt kaže:

"Sotona se našao u blizini da mu došapne da je sigurno reč o prevari, jer je sam Bog zapovedio: "Ne ubij" i da Bog sigurno neće zahtevati ono što je sam zabranio." Patrijarsi i proroci, 148. str. orig.

"Ako je obećanje trebalo da se ispuni preko Isaka, kako je mogao biti osuđen na smrt? Avram je bio u iskušenju da poveruje da je žrtva obmane. Obuzet sumnjom i bolom sagnuo se do zemlje i počeo da se moli kao što se nikada do tada nije molio da se na neki način potvrdi ova zapovest ako već treba da obavi tu strašnu dužnost. Setio se anđela koji je bio poslat da mu otkrije Božju nameru da uništi Sodom, onog anđela koji mu je preneo obećanje o istom sinu Isaku, pa je otišao na mesto na kome se već nekoliko puta sretao sa nebeskim vesnicima, nadajući se da će ih opet videti i od njih primiti nova uputstva; ali nijedan se nije pojavio da ga uteši. Izgledalo mu je da tama oko njega postaje sve gušća dok mu je Božja zapovest odjekivala u ušima: "Uzmi sada sina svojega, jedinca svojega miloga, Isaka!" Morao je da poslušati zapovest i zato se nije usuđivao da okleva. Dan se

približavao i morao je da krene na put." Patrijarsi i proroci, 148. str. orig. 3. pasus.

Ovo je ključna stvar koju treba razmotriti. Kada je Bog proverao Avrama nalogom da ubije svoga sina, da li je Bog tražio od Avrama nešto što je bilo proizvoljno? Ne, to je bilo direktno povezano sa njegovim strahovima i stvarima u vezi kojih nije imao poverenja u Boga. Kako bi Avrama potpuno uveo u novi zavet, On se mora sresti s njim u starom zavetu kako bi se suočio sa njegovim grehom. Ovo rešava vidljiv sukob iz sledećih reči:

"Sotona se našao u blizini da mu došapne da je sigurno reč o prevari, jer je sam Bog zapovedio: "Ne ubij" i da Bog sigurno neće zahtevati ono što je sam zabranio." Patrijarsi i proroci, 148. str. orig.

Kako Bog može zapovediti ono što je jednom zabranio? Zakon je naš učitelj da nas dovede Hristu. (Galatima 3:24) Zakon dolazi da bi se greh umnožio (Rimljanima 5:20) Bog nas, u skladu sa našim razmišljanjima u okviru starog zaveta, predaje sudovima koji nisu dobri, kako bi nas, u okviru novog zaveta, doveo do sudova koji su dobri.

Još jedna stvar koju treba razmotriti je da naše sumnje i strahovi uzrokuju da pogrešno čitamo Božje Reči. Zapazite sledeću izjavu:

"Avram je bio čovek; njegove strasti i sklonosti su bile slične našima; ali on se nije zaustavljao da pita kako će se obećanje ispuniti ukoliko Isak bude žrtvovan. Nije zastajao da se prepire sa svojim bolnim srcem. Znao je da je Bog dobar i pravedan u Svojim zahtevima, **pa je izvršavao zapovest upravo onako kako mu je bilo rečeno.**" Patrijarsi i proroci, 153. str. orig. 3. pasus.

Ako je Avram ispunio zapovest upravo onako kako mu je bilo rečeno, mora da je Bog od Avrama jedino tražio da prinese (ponudi) svoga sina, a ne da ga ubije. Avram nije ubio svoga sina, ali nadahnuće nam kaže da je ispunio ono šta mu je bilo zapovedeno. Ova razlika je značajna, jer Bog nije ubio Svoga Sina, ali On Ga jeste prineo. Vidimo paralelu u priči o ženi Hananejki. Isus je rekao da nije dobro uzeti hleb od dece i dati ga psima. (Matej 15:26) Ona je mislila da ju je nazvao da je pas, ali Isus je stavio na proveru rasne predrasude u njoj i u učenicima. Žena je mogla dati odgovor da je dete Božje i primiti obećanje, međutim ona je razumela da je pas, ali je ipak nastavila verovati i Isus je ispunio njenu molbu. U jevanđelju po Jovanu vidimo mnogo primera gde su ljudi pogrešno razumeli Isusove reči. U slučaju sa Nikodimom, ženom

na studencu, hranjenjem 5000 ljudi i na drugim mestima - svi ti ljudi su pogrešno razumeli Isusa i učinili da Njegove reči deluju nemoguće. Ovo je ljudska osobina koju zakon, kada dođe, razotkriva.

Jednom kada shvatimo ovaj princip uvećanja greha, moći ćemo bolje ceniti ono šta se odigralo u priči o pogubljenju 3000 ljudi i zlatnom teletu. Ajde da razmotrimo priču o Iliji kako bi dodatno ilustrovali kako se Božje zapovesti pogrešno shvataju, međutim, da takođe u isto vreme ipak ispunjavaju Njegovu volju.

Ilija i upotreba mača

Proces upotrebe mača takođe možemo videti u Ilijevoj službi.

1. O carevima 18:40 "Tada im reče Ilija: pohvatajte te proroke Valove da nijedan ne uteče. I pohvataše ih, i Ilija ih odvede na potok Kison, i pokla ih ondje."

"Ilija se prisutnima ponovo obraća rečima zastrašujućeg naloga: "Pohvatajte te proroke Valove da nijedan ne uteče." Spremni da poslušaju njegove reči, Izraelci pohvataše lažne proroke koji su ih toliko zaludivali i odvedoše ih na potok Kison gde Ilija sopstvenom rukom pokla te idolopokloničke sveštenike." 3. sveska Svedočanstava za zajednicu 285. str. orig. 1. pasus.

"**Pošto su nad lažnim sveštenicima bili izvršeni Božji sudovi** i pošto je narod okajao svoje grehe i vratio se Bogu svojih otaca, sada je trebalo da se Bogom dopušteno prokletstvo pustošne suše povuče i da On ponovo blagoslovi svoj narod osvežavajući zemlju blagoslovima rose i dažda." 3. sveska Svedočanstava za zajednicu 286. str. orig. 1. pasus.

Rečeno nam je da su Božji sudovi bili izvršeni nad lažnim sveštenicima. Šta nam je još rečeno?

"**Bog je radio kroz Iliju kada je uništio Valove proroke** koji su raspalili vatru pakla u Jezaveljinom srcu da osveti krv Valovih sveštenika. Bio je zadobijen toliki trijumf za Boga Izraelovog da je to uskomešalo sile tame i ona je rešila, ona se zaklela imenima svojih bogova, da će Ilija umreti, ali nije uzela u obzir da postoji Bog koji je iznad nje i koji će jedino dozvoliti da sotonski pomoć-

nici njoj donesu propast." 1888 - materijali, 488.1.

Zapazite da piše da je Bog radio kroz Iliju kada je uništio Valove proroke. Da li su Ilijevi postupci bili odraz karaktera Božjeg carstva? Kako bi odgovorili na to pitanje, pronalazimo nešto veoma zanimljivo u životu Jovana Krstitelja koji je došao u sili i duhu Ilijinom:

Matej 11:2-3 "A Jovan čuvši u tamnici djela Hristova posla dvojicu učenika svojijeh, i reče Mu: jesi li ti onaj što će doći, ili drugoga da čekamo?"

Zašto je Jovan, najveći među prorocima, imao krizu vere?

"Kao ni Spasiteljevi učenici, ni Jovan Krstitelj nije shvatio prirodu Hristovog carstva. Očekivao je da će Isus zauzeti Davidov presto, i kako je vreme prolazilo, a Spasitelj nije zahtevao nikakvu carsku vlast, Jovan je postao zbunjen i uznemiren. On je objavljivao narodu da se Isajino proročanstvo mora ispuniti da bi se pripremio put pred Gospodom; planine i bregovi se moraju slegnuti, krivo ispraviti i neravna mesta poravniti. Tražio je da se obore visoka mesta ljudske oholosti i moći. Ukazivao je na Mesiju kao na Onoga kome je lopata u ruci i koji će temeljito očistiti Svoje gumno, koji će skupiti žito u Svoje žitnice i koji će spaliti plevu neugasivim ognjem. Kao i prorok Ilija, u čijem je duhu i sili došao Jovan Krstitelj, očekivao je da se Gospod otkrije kao Bog koji odgovara vatrom." Čežnja vekova, 215. str. orig. 2. pasus.

Ni Jovan Krstitelj, ni Hristovi učenici ni Ilija nisu razumeli prirodu Hristovog carstva. Da li je ovo iznenađenje za nas? Zapazite šta nam je rečeno u vezi anđela:

"Nebeska bića su bili pripremljeni za strašno ispoljavanje sve-moćne sile. Svaki pokret je bio praćen sa velikom zabrinutošću. Očekivalo se da će biti sprovedena pravda. **Anđeli su očekivali da će Bog kazniti stanovnike Zemlje, ali Bog je rekao: "Poslaću Svoga Sina.** Možda će prema Njemu ispoljiti poštovanje. "Jer Bogu tako omilje svijet da je i Sina Svojega jedinorodnoga dao, da nijedan koji Ga vjeruje ne pogine, nego da ima život vječni." **Čudesne li blagodati! Hristos nije došao da osudi svet, već da ga spase.** "U ovom je ljubav ne da mi pokazasmo ljubav k Bogu, nego da On pokaza ljubav k nama, i posla Sina Svojega da očisti

grijehe naše.""

Dakle, ni anđeli pre Hristovog prvog dolaska nisu u potpunosti razumeli Božji karakter. Ako ovo važi za anđele, šta onda možemo reći za ljude? Vraćajući se na Iliju, postavljamo pitanje - kada je Ilija prvi put počeo shvatati prirodu Božjeg carstva?

"Jovanu je bila otkrivena jednaka istina koja je bila data Iliji u pustinji kada je "velik i jak vetar, koji brda razvaljivaše i stene razlamaše, ali Gospod ne beše u vetru; a iza vetra dođe trus, ali Gospod ne beše u trusu; a iza trusa dođe oganj; ali Gospod ne beše u ognju", a posle ognja Bog je proroku govorio "tihim i tankim glasom". (1. O Carevima 19:11-12) Tako je Isus trebalo da izvrši Svoje delo, a ne zveckanjem oružja i obaranjem prestola i carstva, već govoreći ljudskim srcima životom milosrđa i samopožrtvovnosti." Čežnja vekova, 217. str. orig. 2. pasus.

Dakle, Ilija je počeo shvatati da Bog nije bio u vatri tek nakon događaja na planini Karmil. Da li je Ilija čak i nakon ovog događaja opet zapao u svoje staro shvatanje?

2. O carevima 1:10 "A Ilija odgovarajući reče pedesetniku: Ako sam čovek Božji, neka siđe oganj s neba i proždre tebe i tvoju pedesetoricu. I siđe oganj s neba i proždre njega i njegovu pedesetoricu."

Ovaj događaj se desio nakon Ilijinog bežanja na sinajsku planinu i nakon što mu je bilo pokazano da Bog nije u ognju. Sam Isus nam kaže da Ilija nije odražavao Božje carstvo kada je prizvao oganj na one ljude.

Luka 9:54-56 "A kad vidješe učenici njegovi Jakov i Jovan, rekoše: Gospode! hoćeš li da rečemo da oganj siđe s neba i da ih istrijebi kao i Ilija što učini? **A On okrenuvši se ukori ih i reče: ne znate kakvoga ste vi duha;** Jer Sin čovječij nije došao da pogubi duše čovječije nego da sačuva. I otidoše u drugo selo." (KJ prevod)

Bog je radio kroz Iliju u cilju uništenja Valovih proroka, ali On je kaznio greh Valovih proroka Ilijinim grehom upotrebe mača.

"Kada roditelji ili upravitelji zanemare svoju dužnost da kazne bezakonje, sam Bog preuzima slučaj. Njegova ruka koja zadržava sile zla biće u određenoj meri uklonjena i splet okolnosti će

učiniti da greh bude kažnjen grehom." Patrijarsi i proroci, 728. str. orig. 1. pasus.

Ahav nije trebao dopustiti da Valovi proroci napreduju tako da je Bog dozvolio ispoljavanje niza određenih okolnosti kako bi greh bio kažnjen grehom. Imajte na umu da je Jovan Krstitelj imao krizu vere zbog njegovog pogrešnog shvatanja carstva. Ista stvar se desila Iliji. On je očekivao da će nakon iskustva na planini Karmil odmah otpočeti reformacija, ali se to nije desilo jer njegovi postupci nisu bili odraz carstva nebeskog.

"Šta je Ilija video? Da li je verom video Božja obećanja? Da li se prisetio Njegove vernosti u svakoj pređašnjoj hitnoj potrebi? Ne, tamna sotonina senka u vidu njegovog agenta Jezavelje je preprečila njegov put i pretila mu okrutnom smrću. On nije usmerio svoj pogled, prodirući tu senku, prema nebu. Ljudski strah je zaprepastio i paralisao njegov um i bio je tako užasno razočaran izveštajem o Izraelu da se podigao i počeo bežati kako bi sačuvao život i dok je u razočarenju i tuzi povijao svoje nesigurne korake, on nije znao kuda da ide." 1888 - materijali, 488. str. 3 pasus.

"Samo malo ranije, on je, u snazi sile Božje, bio pun revnosti i veoma zainteresovan za otpali Izrael, trčao ispred i pored Ahavovih kočija. On je trebao odbraniti Božju slavu. On je trebao da pozove otpali Izrael da u potpunosti služi Bogu ili da u potpunosti služi Valu. Ali sada je ovaj čovek delovao slabašno kao i drugi ljudi. On nije čuo nikakve posebne reči od Gospoda da postupi kako je postupio i njegovi učinjeni koraci nisu imali nikakvu svrhu. Zbunjen sumnjama i nesiguran kuda njegov put vodi, išao je ovim i onim putem kako bi sačuvao život, ali Bog nije zaboravio Iliju. Bog je delovao i upitao Svog slugu: "Šta ćeš ti ovde Ilija?" 1888 - materijali, 489. str. 1. pasus.

Ako Božji narod pažljivo i uz molitvu prouči ovu istoriju, ona će mu biti od pomoći u poteškoćama. Neka svaki čovek bude pažljiv da ne prisvaja sebi odgovornosti koje Bog ne zahteva od njega i postavi se između Gospoda i onih koje On proverava pa Gospodnja namera neće moći biti ispunjena u iskustvu tih osoba." 1888 - materijali, 489. str. orig. 2. pasus.

Ilijina sumnja i zbunjenost su nastali zbog toga što je pogrešno shvatio Božje carstvo. Kao što je Elen Vajt rekla:

"Jovanu je bila otkrivena jednaka istina koja je bila data Iliji u pustinji *kada je* "velik i jak vetar, koji brda razvaljivaše i stene razlamaše..." Čežnja vekova, 217. str. orig. 2. pasus.

On je tek nakon planine Karmil počeo shvatati prirodu Božjeg carstva. Ilija je prisvojio odgovornosti koje mu nisu bile date i to je prouzrokovalo njegovo razočarenje i propust. Međutim, imamo na umu da je "Bog radio kroz Iliju kada je uništio Valove proroke". Kako je, dakle, Bog radio kroz njega u ovoj situaciji? Zapazite sledeću izjavu:

"Valovi sveštenici su zaprepašćeno posmatrali divno otkrivenje Gospodnje sile. Međutim, čak i u svojoj zbunjenosti i u prisutnosti božanske slave, odbili su da se pokaju za svoja zlodela. Želeli su i dalje ostati Valovi proroci. Tako su sami pokazali da su zreli za uništenje. Da bi pokajnički Izrael bio zaštićen od zavodničkih pokušaja onih koji su ga učili da služi Valu, **Gospod je naredio Iliji da uništi ove lažne učitelje.**" Proroci i carevi, 153-154. str. orig.

U Božjoj zapovesti pronalazimo službu smrti. Bog objavljuje smrtnu presudu za Vavole proroke. Kao što smo naučili, namera ove presude je da ohrabri one nad kojima je izrečena presuda da traže milost. Njihovo odbijanje da traže milost potiče jedino od pogrešne predstave o Bogu i stoga oni, nakon Božjeg povlačenja od njih, na sebe navlače sud. U priči o Mojsiju vidimo šta se desilo kada je Bog izrekao presudu nad Izraelom:

2. Mojsijeva 32:10 "I sada pusti Me, da se raspali gnjev Moj na njih i da ih istrijebim; ali od tebe ću učiniti narod velik."

Ova zapovest je predstavljala proveravanje Mojsija. Kako je on odgovorio?

2. Mojsijeva 32:11 "A Mojsije se zamoli Gospodu Bogu svojemu, i reče: zašto se, Gospode, raspaljuje gnjev Tvoj na narod Tvoj, koji si izveo iz zemlje Misirske silom velikom i rukom krjepkom?"

Kada je Bog nagovestio da će ih uništiti, Mojsije se molio za narod. Zašto Mojsije nije prosto prihvatio zapovest? Zašto se usudio iznositi molbe koje su bile suprotne izricanju suda Božjeg? Zanimljivo je da: kada je Bog rekao da će uništiti Izrael, Mojsije je tražio milost, ali kada mu je kasnije bilo rečeno da treba da izvrši presudu, da uništi, on se pokrenuo da je izvrši.

2. Mojsijeva 32:27 "I reče im: ovako kaže Gospod Bog Izrailjev: pripašite svaki svoj mač uz bedro svoje, pa prođite tamo i amo

po okolu od vrata do vrata, i pobijte svaki brata svojega i prijatelja svojega i bližnjega svojega."

Kada je Gospod dao zapovest da se pogube Valovi proroci, da li je pozivao Iliju da posreduje za milost za te ljude? Da li je takođe želeo da iz Ilije izvuče njegova unutrašnja osećanja prema tim ljudima?

1. O carevima 19:10 "A on reče: revnovah veoma za Gospoda Boga nad vojskama; jer sinovi Izrailjevi ostaviše zavjet Tvoj, Tvoje oltare razvališe, i **proroke Tvoje pobiše mačem; a ja ostah sam, pa traže dušu moju da mi je uzmu.**"

Da li je moguće da je Iliju duboko pogodilo to što su Valovi proroci pogubili njegove prijatelje? Da li je bio uplašen i obeshrabren zbog toga što su mu pokušali oduzeti život? Da li je delovalo da oganj koji je pao sa neba opravdava ubijanje tih ljudi mačem? Kada je Bog izrekao smrtnu presudu, da li je Ilija na sebe preuzeo odgovornosti koje mu nisu bile date i da li je on otkrio svoja dublja negativna osećanja, koja su bila sakrivena u njemu, prema tim prorocima? Da li je nalog da se Valovi proroci poubijaju uvećao greh koji se nalazio unutar Ilije - moguće postojanje osvetničke pobude zbog ubijanja Božjih proroka i uništavanja zemlje idolopoklonstvom?

Jakov 5:17 "**Ilija beše čovek istih sklonosti kao i mi**, i usrdno se pomolio da ne pada kiša: i nije pala kiša na zemlju tri godine i šest meseci." (KJ prevod)

Ako je Ilija bio čovek istih sklonosti kao i mi, da li je mogao biti kušan da traži osvetu zbog ubijanja Božjih ljudi i verovatno onih koji su bili njegovi dobri prijatelji? Da li bi vi bili kušani da tražite osvetu ako bi neko od naših bliskih prijatelja bio ubijen, a pogotovo ako bi važilo da ne razumete prirodu Božjeg carstva?

Iliji je bilo naloženo da pogubi Valove proroke zbog toga što se radilo o službi smrti i zbog toga što je to predstavljalo ispunjenje procesa starog zaveta. Iliji *nije* bilo naloženo da *mačem* pogubi Valove proroke, ali je Bog *radio* kroz ove postupke kako bi kaznio Izrael, a takođe kako bi njega suočio sa vlastitim dubljim osećanjima koja nisu bila u skladu sa Božjim zakonom.

Kao drugo, u Tori ne postoji zapovest o upotrebi mača kao sredstvu izvršavanja pravde na krivcu. Smrtna presuda za one koji su se klanjali lažnom bogu je bila kamenovanje.

5. Mojsijeva 13:6-10 "Ako bi te podbadao brat tvoj, sin matere

tvoje, ili sin tvoj ili kći tvoja, ili žena tvoja mila, ili prijatelj tvoj koji ti je kao duša tvoja, govoreći ti tajno: hajde da služimo drugim bogovima, kojih nijesi znao ni ti ni oci tvoji, između bogova drugih naroda koji su oko vas, blizu ili daleko od tebe, od jednoga kraja zemlje do drugoga, ne pristaj s njim niti ga poslušaj; neka ga ne žali oko tvoje, i nemoj mu se smilovati niti ga taji, nego ga ubij: tvoja ruka nek se prva digne na nj da ga ubiješ, pa onda ruka svega naroda. Zaspri ga kamenjem da pogine; jer te štacaše odvratiti od Gospoda Boga tvojega, koji te je izveo iz zemlje Misirske, iz kuće ropske."

Ono što je Ilija uradio je bio suprotno onome što je Tora govorila da treba uraditi u slučaju idolopoklonstva. Ono na šta se Ilija pozvao je bila - tradicija, izraelska tradicija da koriste mač. U slučaju sa ženom uhvaćenom u preljubi vidimo kako je Zakonodavac nameravao da smrtna presuda bude primenjena: da se pokajniku pruži milost.

Starozavetna presuda je kaznila greh Valovih proroka grehom upotrebe mača od strane Izraela i u isto vreme učinila da Ilija postane svestan osećanja koji su bili dublje u njemu. Kako bi inače objasnili Ilijin iznenadni strah pred Jezaveljom? Ova njegova greška otkriva da je sotoni, na neki način, bilo omogućeno da mu priđe. Kako bi inače mogli pomiriti Ilijinu upotrebu mača sa sledećim Isusovim rečima?

Matej 26:52 "Tada reče mu Isus: vrati nož svoj na mjesto njegovo; jer svi koji se maše za nož od noža će izginuti."

Isusov karakter otkriva da On nije želeo upotrebiti doslovan mač, a kada je Petar izvukao mač, On je iscelio ranjenog čoveka i ukorio Petra. Isus je želeo da Petar ispusti mač iz svojih ruku. Isus je želeo da Petar bude kao i On, a On nikad nije upotrebio doslovan mač.

Mojsijeva brzopletost

Da li je i Mojsije doživeo slično iskustvo kao i Ilija? Prisećamo se da Mojsije nije razumeo prirodu Božjeg carstva u trenutku ubijanja Egipćana.

"Mojsije je bio previše nagao u pogublivanju Egipćana. On je pretpostavio da izraelski narod shvata da ga je posebno Božje providenje podiglo kako bi ih izbavio, **ali Gospod nije nameravao da to postigne ratovanjem, kao što je Mojsije mislio, već Svo-**

jom moćnom silom kako bi slava mogla pripasti jedino Njemu.

Međutim, čak je i ovaj brzoplet postupak bio preokrenut od strane Boga kako bi se ostvarila Njegova namera." Znacaj vremena, 19. februar 1880.

Izbavljenje Izraela nije trebalo biti ostvareno uz pomoć oružanih sukoba. Niti jedan deo ove misije, počevši od Egipta pa sve do Hanana, nije trebao biti postignut na taj način. Duh proroštva naziva ovo brzopletim postupkom. Da li je Mojsije postupio brzopleto kada je Isusu Navinu rekao da uzmu mačeve i krenu u borbu protiv Amalijana?

2. Mojsijeva 17:8-9 "Ali dođe Amalik da se bije s Izraelom u Rafidinu. A Mojsije reče Isusu: izberi nam ljude, te izađi i bori se s Amalikom; a ja ću sutra stati na vrh brda sa štapom Božjim u ruci."

Stih 2. Mojsijeva 17:9 bi trebao glasiti da je Mojsije pitao Gospoda šta da radi, ali on to ne kaže. Da li se ova osobina brzopletosti opet ispoljila ovde? Istina je da je Mojsije bio doveden u užasnu situaciju. Deca Izraelova nisu verovala niti njemu niti Bogu, prigovarala su protiv svega i čak su htela kamenovati Mojsija. Međutim, nakon što je mač jednom bio podignut kako bi se Izrael odbranio od Amalijana, on će sada doći u Izrael i mnogi od njih će pomreći od mača.

Da li, kada dođemo do priče o zlatnom teletu, ponovo vidimo ovu osobinu brzopletosti?

"Dok je Mojsije, ugledavši idolopoklonstvo sinova Izraelovih i praćen probuđenim gnevom zbog njihovog sramnog zaboravljanja Boga, bacio kamene ploče i razbio ih, Aron je pokorno stajao pred njim, podnoseći strpljivo i mirno njegove ukore i osudu. **Posmatrači su bili očarani Aronovim prijatnim držanjem, dok im je Mojsijeva brzopletost bila odvratna.** Ali Bog ne gleda kao što ljudi gledaju. On nije osudio Mojsijevu žarku revnost i njegovo burno negodovanje protiv tako unižavajućeg otpadništva u Izraelu." 3. sveska Svedočanstava za zajednicu, 300. str. orig.

Bog je poznao Mojsijevo srce iako je postupio brzopleto. Bog je radio kroz Mojsija kako bi probudio Izrael da shvati pokvarenost svog greha. Kada je Mojsije uzeo mač da se obračuna sa Amalikom, on je stajao u gresima svojih otaca i učinio ono što bi svaki čovek u kome je prirodno srce učinio - branio

svoju porodicu. Ovakav Mojsijev postupak nije postojao samo u njemu. On je takođe bio prisutan u Levitima koji su pogubili buntovnike. Kao i Levit Fines, koji je kopljem probo grešnike koji su prouzrokovali da na njih dođe pogibija, ovi Leviti su pokazali svoje gnušanje prema idolopoklonstvu i pogrešne postupke svoje braće. Bog je radio kroz njih kako bi kaznio grehe Izraela.

Sada je došlo do pohođenja otačkih bezakonja na sinovima do trećeg i četvrtog kolena. Gospod je u zakonu zapovedio samo ono što je bilo odraz misli Levita u vezi toga kako treba postupiti u takvoj situaciji. Gospod je stavio na proveru odanost Levita zbog njihovog pređašnjeg nedostatka odanosti kada nisu prihvatili novi zavet. Kada je Avram poslušao zapovest da ubije svoga sina, on je primio sledeći blagoslov - bio je izlečen od svog nedostatka poverenja u Boga, a to je blagoslovilo svet jer je prikazalo primer krsta.

Kada je Izrael učinio greh sa zlatnim teletom, zakon je došao i prouzrokovao da se njihov greh umnoži. Njihov greh iz prošlosti, greh što su, kao nacija, koristili mač je sada bio pohođen putem starog zaveta. Svrha blagoslova koji je Izrael primio je bila sledeća - da shvate koliko je greh zaista grešan i da, u isto vreme, nauče da budu poslušni kada je teško. Međutim, opet naglašavamo da se niti jedan od ovih Izraelaca niti u jednom trenutku nije nalazio u novom zavetu. Tokom ubijanja tih ljudi, oni nisu, niti u jednom trenutku, bili ispunjeni Duhom Hristovim, jer u Duhu Hristovom nema nasilja.

Gospod je nudio oproštenje kroz Mojsija kada ih je upitao: "Ko je na Gospodnjoj strani?" Kada su ti ljudi odbili da se pokaju, oni su morali da se suoče sa vlastitim viđenjem suda. Greh korišćenja mača je bio uvećan putem zakona i Gospod je kaznio greh grehom.

2. Mojsijeva 20:5 "Nemoj im se klanjati niti im služiti, jer sam Ja Gospod Bog tvoj, Bog revnitelj, koji pohodim grijehe otačke na sinovima do trećega i do četvrtoga koljena, onijeh koji mrze na Mene."

Izrael se poklonio idolu i Bog je pohodio njihovo bezakonje bezakonjem upotrebe mača. Oni su morali živeti kao Isav kako bi preživeli.

U priči o 3000 ljudi koji su poginuli imamo paralelu sa Hristovim iskustvom na krstu. Isus je želeo spasiti ove ljude, ali su odbili da se pokaju. Oni su odbili da ispruže ruku Bogu i veruju da im On može oprostiti. Kao i Hristos, oni su umrli pod osudom greha, ali za razliku od Hrista, oni se nisu predali u ruke Ocu jer Mu nisu verovali.

Predani u otkup

U smrti ovih ljudi vidimo krst jer im je blagodat bila besplatno dostupna, ali oni je nisu prihvatili. Njihova smrt je navela Izrael da zadrhti zbog opasnosti i ozbiljnosti greha i to je učinilo da ljudi postanu ponizniji i pozvalo ih da uđu u novi zavet. Kao što je Egipat bio dat u otkup za Izrael (Isaija 43:3) tako je i 3000 ljudi bilo dato kako bi to probudilo Izrael da se okrene ka Bogu i traži oprostjenje. Kao što je greh bio taj koji je razapeo Hrista, tako je greh bio taj koji je uništio 3000 ljudi na Sinaju. Kao što je Hristos osetio osudu za greh putem zakona, to isto se desilo i onima koji su odbili da pristupe k Mojsiju i budu spaseni. Nažalost, pošto nisu hteli prihvatiti Hristov krst, morali su umreti sami.

Ako smatramo da je Bog pogodio Svoga Sina smrću, tada ćemo smatrati da je Bog pogodio smrću 3000 ljudi na Sinaju. Ako smatramo da je greh ubio Hrista pošto je On postao grehom radi nas i da je to prouzrokovalo da zakon bude predstavljen kao osuđenje bez nade, tada ćemo moći videti da je greh ubio onih 3000 ljudi na Sinaju usled istog razloga. Ja vas podstičem da ne smatrate da su ti ljudi bili mučeni i pogođeni od strane Boga, već da su primili osudu koja je došla putem zakona i koja je bila u skladu sa njihovim ličnim viđenjem Boga i zakona.

Isus je jasno objasnio ovaj proces.

Matej 25:24-30 "A pristupivši i onaj što je primio jedan talant reče: gospodaru! **znao sam da si ti tvrd čovjek: žnješ gdje nijesi sijao, i kupiš gdje nijesi vijao;** Pa se pobojah i otidoh te sakrih talant tvoj u zemlju; i evo ti tvoje. A gospodar njegov odgovarajući reče mu: zli i ljenivi slugo! znao si da ja žnjem gdje nijesam sijao, i kupim gdje nijesam vijao: Trebalo je dakle moje srebro da daš trgovcima; i ja došavši uzeo bih svoje s dobitkom. Uzmite dakle od njega talant, i podajte onome što ima deset talanta. Jer svakome koji ima, daće se, i preteći će mu; a od onoga koji nema, i što ima uzeće se od njega. I nevaljaloga slugu bacite u tamu najkrajnju; ondje će biti plač i škrgut zuba."

Isus je na krstu bio u "tami najkrajnjoj". To je osuda greha bez nade za oprostjenjem. Čoveku koji je imao jedan talanat je moglo biti oprosteno, ali on je verovao da je Gospod tvrd čovek, tako da oprostjenje nije bilo moguće.

Putem udruživanja priča o Avramu, Mojsiju, Iliji i Jovanu, držeći se unutar okvira Božjeg karaktera otkrivenog u Hristu, možemo početi shvatati šta se

dešavalo kada je bila izdata zapovest da se pogube oni koji su se bunili i odbili da se pokaju u izveštaju o zlatnom teletu.

Služba smrti je slavna. Ona ima silu da ljude, koji su u starom zavetu, dovede u novi zavet dok u isto vreme donosi smrt i uništenje onima koji odbijaju da prihvate presudu i to način koji je u skladu sa njihovim ličnim prosuđivanjem. Očeva mudrost u ovome je za mene čudesna. Ja želim biti doveden u potpunosti u novi zavet. Zahvalan sam za stari zavet koji me osvedočava u greh i osuđuje na smrt. Međutim, pošto vidim Očevu ljubav, da je On večno milostiv, i verujem da je Isus nadvladao osudu, radujem se ulasku u novi zavet u Hristu i znam da mi je u potpunosti oprošteno i da mi je data Hristova pravednost u nasleđe.

Svakog dana, kada sam osvedočen u greh, zahvaljujem Ocu za stari zavet koji ima silu da mi pokaže moju veliku potrebu i navede me da vidim da ću umreti. Radujem se što sam nakon toga usmeren na Hrista gde dobijam pravednost. Oba zaveta rade na ostvarivanju mog spasenja. Jedan ubija mog starog čoveka, a drugi me vaskrsava u vaskresenju Hrista, mog Gospoda.

Služba smrti

Zašto je Isus rekao Petru da skloni svoj mač, a Levitima da prođu širom logora i ubiju one koji su odbili da se pokaju?

2. Mojsijeva 32:26-28 "Stade Mojsije na vrata od okola, i reče: k meni ko je Gospodnji. I skupiše se pred njega svi sinovi Levijevi. I reče im: ovako kaže Gospod Bog Izrailjev: pripašite svaki svoj mač uz bedro svoje, pa prođite tamo i amo po okolu od vrata do vrata, i pobijte svaki brata svojega i prijatelja svojega i blišnjega svojega. **I učiniše sinovi Levijevi po zapovijesti Mojsijevoj**, i pogibe naroda u onaj dan do tri tisuće ljudi."

A šta je sa ovim komentarima?

"Oni koji su učestvovali u ovom delu pogublivanja, koliko god ono bilo bolno, su sada trebali da shvate da su nad svojom braćom izvršavali svečanu kaznu Božju i da će Bog, za izvršavanje ovog bolnog dela, koje je bilo suprotno njihovim osećanjima, izliti na njih Svoj blagoslov." Duh proroštva, 1. tom, 252. str. orig.

Kako da uskladimo ove stvari?

"Tajna krsta objašnjava sve druge tajne. U svetlosti koja sija sa Gologote, Božje osobine koje su nas ispunjavale strahom i strahopoštovanjem izgledaju lepe i privlačne. Milost, nežnost i oćinska ljubav sjedinjuju se sa svetošću, pravednošću i silom. Posmatrajući veličanstvo Njegovog velikog i uzvišenog prestola, vidimo Njegov karakter u njegovoj najnežnijoj ljubavi i shvatamo, kao nikada ranije, značaj onog dragog oslovljavanja: "Oće naš!"" Velika borba 652. str. orig. 1. pasus

Ako proučimo krst, videćemo da je služba smrti zaista slavna i da one koji veruju Božjim obećanjima usmerava ka Njegovoj pravednosti.